

UCHWAŁA Nr 111 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 lutego 1951 r.

o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych zakładach pracy.

Związana z walką o plan 6-letni potrzeba wzmocnienia jednoosobowego kierownictwa oraz usprawnienia organizacji procesów produkcyjnych w zakładach pracy wymaga podniesienia roli i znaczenia majstra w zarządzaniu produkcją. Majster powinien stać się w każdym

zakładzie pracy pełnoprawnym kierownikiem podstawowego ogniwa produkcyjnego, odpowiedzialnym w pełni za wykonanie w swoim zakresie zadań planu.

W związku z powyższym dla wzmocnienia roli i autorytetu majstra Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

Monitor Polski Nr A-18

— 215 —

Poz. 236

§ 1. 1. Majstrem może być mianowany technik lub wysokokwalifikowany robotnik, który zdobył potrzebne kwalifikacje w drodze dłuższej praktyki w danym zawodzie.

2. Posiadanie wymaganych kwalifikacji powinno być sprawdzone w drodze egzaminu, złożonego przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez dyrektora zakładu pracy. W uzasadnionych przypadkach złożenie egzaminu może być odroczone na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy licząc od dnia otrzymania nominacji na majstra.

3. W przypadkach gdy zakład pracy zatrudnia poniżej 300 robotników, komisję egzaminacyjną powołuje dyrektor jednostki organizacyjnej nadrzędnej nad zakładem pracy. Ze zdania egzaminu z wynikiem pomyślnym kandydat na majstra otrzyma świadectwo, podpisane przez członków komisji egzaminacyjnej.

§ 2. Pracownik, odpowiadający warunkom określonym w § 1, powoływany jest na stanowisko majstra w drodze nominacji przez dyrektora zakładu pracy na wniosek kierownika wydziału (oddziału) produkcyjnego, jeśli struktura zakładu pracy przewiduje podział zakładu pracy na wydziały lub oddziały.

§ 3. Majster podlega w zakresie swych czynności bezpośrednio albo:

- 1) kierownikowi oddziału (starszemu majstrowi) albo
- 2) kierownikowi wydziału, gdy wydział nie dzieli się na oddziały, lub
- 3) dyrektorowi (kierownikowi) zakładu pracy, gdy zakład pracy nie dzieli się na oddziały lub wydziały.

§ 4. Majster jest bezpośrednim kierownikiem grupy pracowników, zatrudnionych na powierzonym mu wyrażnie określonym odcinku, obejmującym zespół urządzeń technicznych. W tym charakterze majster jest obowiązany:

- 1) rozdzielać pracę między robotników stosownie do potrzeb produkcji i kwalifikacji każdego robotnika,
- 2) pilnować regularnego i właściwego zaopatrzenia wszystkich stanowisk roboczych w niezbędne narzędzia, surowce i inne materiały pomocnicze,
- 3) przestrzegać przepisów o prawidłowej obsłudze urządzeń i dbać o wysoką jakość produkcji i ściśle stosowanie przepisanych procesów technologicznych,
- 4) doglądać miejsc pracy i instruować podległych mu brygadzystów i robotników w zakresie obowiązków wymienionych w pkt 3 i okazywać szczególnie młodym lub nowo wstępującym robotnikom radę i pomoc w wykonywaniu powierzonych im zadań,
- 5) kontrolować wykonanie dziennych lub zmianowych planów produkcyjnych, obowiązujących pracowników zatrudnionych w zespole urządzeń bezpośrednio podległym majstrowi, i jakość produkcji,
- 6) dbać o przekazanie stanowisk pracy, urządzeń, maszyn i aparatów następnej zmianie w stanie umożli-

wiającym natychmiastowe przystąpienie do produkcyjnej pracy,

- 7) opiniować wnioski o przeszerogowanie robotników do wyższej kategorii i dbać o przeszerogowanie robotników wyróżniających się w pracy,
- 8) brać czynny udział w organizowaniu współzawodnictwa pracy i racjonalizacji oraz okazywać pomoc poczynaniom załogi lub poszczególnych pracowników w tym zakresie, jak również brać czynny udział w przygotowaniu narad produkcyjnych,
- 9) dbać o zachowanie socjalistycznej dyscypliny pracy, bezpieczeństwo i higienę pracy, o kulturę miejsca pracy oraz pouczać robotników w tym zakresie.

§ 5. Przełożony majstra, wymieniony w § 3 niniejszej uchwały, wyznacza mu w stosownym terminie dokładnie określone zadanie produkcyjne tak co do ilości jak i jakości, odnoszące się do powierzonego majstrowi odcinka pracy.

§ 6. Wszelkie zarządzenia zwierzchników majstra, dotyczące odcinka pracy podległego majstrowi, powinny być przekazywane do wykonania za pośrednictwem majstra.

§ 7. Majstrowi przysługuje prawo przedstawiania swym bezpośrednim przełożonym wniosków o udzielenie pracownikom nagród za szczególne osiągnięcia w pracy (w ramach środków pieniężnych, którymi na ten cel dysponuje dyrektor zakładu pracy), a także przedstawiania wniosków o ukaranie winnych naruszenia regulaminów pracy.

§ 8. 1. Pracownik, powołany zgodnie z niniejszą uchwałą na stanowisko majstra, powinien otrzymać wynagrodzenie podstawowe, zależne od:

- 1) rodzaju produkcji i wymaganych kwalifikacji,
- 2) wielkości zespołu robotników, podległych bezpośrednio majstrowi.

2. Łączne wynagrodzenie majstra, składające się z płacy podstawowej, dodatku funkcyjnego oraz z ruchomej części płacy (premił), nie powinno w zasadzie być niższe od przeciętnego dla danego typu robót zarobku najwyższej kwalifikowanych robotników przezeń kierowanych.

§ 9. Szczegółowe przepisy w celu wykonania niniejszej uchwały wyda Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom nadzorującym zakłady przemysłowe.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz